

Astoņas dānava Ziemassvētku vecītim

Kurš gan negrib saņemt Ziemassvētkos dāvanas? Bet vai kāds ir aizdomājies par Ziemassvētku vecīti, kurš citiem dala dāvanas, bet pats... Vai kādreiz tās saņem?

Ērgļu mākslas un mūzikas skolas mūzikas nodaļas bērni šogad to lietu ņēma savās rokās un bagātīgi apdāvināja Ziemassvētku vecīti ar veselām astoņām dāvanām!

Patiesībā bērni un skolotāji to visu parādīja jautrā un muzikālā uzvedumā, kur kopā ar mazo rūķi Villi (Kate Māliņa), sunīti Reksi (skolotāja Marīte Kovaļevska), Ziemassvētku vecīti (skolotājs

Andris Džiguns) darbojās arī lielie rūķi – Marta, Beāte, Laima, Emīlija, Rūta, Katrīna un pārējie mūzikas skolas bērni, kas dziedāja un spēlēja gan solo, gan ansambļi

un orķestrī. Ziemassvētku vecītis bija ļoti apmierināts ar savām dāvanām, bet īpaši viņam patika dziesma "Un visa pasaule ir atkal kopā", kad bērniem pievienojās arī dziedošās mammas, galvenais Ērgļu rūķis – Elita Ūdre un pat Mūzikas un mākslas skolas direktore. Cik skaisti tas skanēja!

Par to visi bija nopelnījuši lielas, skaistas un gardas piparkūkas. Svētki izskanēja jauki un sirsnīgi. Visiem paldies par radošumu un prieku darboties!

Mārīte Taškāne,
Ērgļu mūzikas skolas skolotāja
Vizmas Veipas foto

Uzmirdz zvaigznes 2024

6. janvārī Ērgļu saietā namā norisinājās jaungada pārsteigumu pasākums Ērgļu apvienības amati mākslas kolektīviem UZMIRDZ ZVAIGZNES. Pasākums sākās ar Ērgļu teātra kolektīva savdabīgo pārsteigumu, kad no skatuves zālē tiešām ielidoja šī gada simbols – Pūķis. Ērgļu teātrim gads iesācies ar

jaunu iestudējumu „Sniega karalienē” režisores levas Lapiņas vadībā. Darbu vērtējumam novada teātru skatē nodos aprīlī. Ar savu sveicību pasākumu kuplināja deju kolektīvs „Pastalnieki” (vadītāja Mārīte Taškāne), deju kolektīvi „Trimiņš”, „Rūdolfis” (vadītāja Antra Grinberga), tautas mūzikas kopa „Pulgos-

nieši” (Vineta Dāve), bērnu deju kolektīvs „Pienenīte” (Antra Grinberga), dāmu deju grupa „Varbūt” (Antra Grinberga), Sausnējas dāmu līnijdeju kolektīvs „Dzīvojam dejā” (Anita Sarmone), sporta deju kolektīvs „Vizbulīte” (Sandra Avotiņa), levas Vilnītes studijas dziedošos bērnu pārstāvēja Kristena Picka un

Zvaigžņu parādi noslēdza jauktais koris „Ērgļi” (Marika Slotina-Brante).

Radošas veiksmes tika vēlētas kolektīviem, kas šajā sezonā svinēs apaļas jubilejas – jauktais koris „Ērgļi” – 150, vidējās paaudzes deju kolektīvs „Rūdolfis” – 30, Mārīte Taškāne atskatīsies uz 40 radošā darba gadiem deju kolek-

tīva „Pastalnieki” vadīšanā, kā arī Sausnējas dāmu deju kolektīvs „Dzīvojam dejā” atzīmēs 20 darba gadu jubileju.

Lai mums visiem veicas!

Gaidām skatītājus Ērgļu saietā nama pasākumos!

Sandra Avotiņa,
Ērgļu saietā nama vadītāja

Ērgļu jaunieši – aktīvi un darbīgi

Ik gada nogalē tiek organizēts lielākais un noteikti svarīgākais jaunatnes pasākums Madonas novadā – Jaunatnes lietu gada balvas pasniegšanas ceremonija „Sudraba Gailis”.

Pasākuma mērķis ir godināt Madonas novada jauniešus un jaunatnes darbā iesaistītos, kuri ar savu attieksmi un darbību devuši ieguldījumu jauniešu dzīves kvalitātes uzlabošanā, brīvprātīgā darba kustības attīstībā un jauniešu sabiedriskās līdzdalības veicināšanā.

Balvas tiek sadalītas astoņās nominācijās – *aktīvistis, līderis, izaugsme, jauniešis pagastam, atbalsts jauniešiem, pasākums jauniešiem, gada brīvprātīgais un vieta jauniešiem*, atspoguļojot jauniešu un ar jaunatni iesaistīto daudzšķautņaino darbību visa gada garumā.

Pasākumu organizē Madonas jauniešu dome sadarbībā ar Madonas pašvaldību. Pasākumu, kas Madonas novadā notiek jau vienpadsmito gadu, atbalsta arī uzņēmēji.

Nominācijām varēja pieteikt un izvirzīt Madonas novada cilvēkus, kuri vislabāk tām atbilst. Iesniegtos pieteikumus vērtēja izvirzīta žūrijas komisija. Pēc tam notika publiska balsošana. Apkopojot visus rezultātus, tika noteikts gada balvas saņēmējs.

2023. gadā arī Ērgļu jaunieši bijuši īpaši aktīvi, par ko ir ļoti liels prieks un lepnums.

Šogad nominācijai „Jauniešu gada pasākums” tika pieteikts Ērgļu jauniešu organizētais pasākums „KOPĀ ROKU ROKĀ”. Pasākums netika apbalvots ar galveno gada balvu, bet tas ir liels sasniegums, lepnums un gods ierindo-

parakstītu apliecinājumu par brīvprātīgu darba veikšanu un iegūtajām prasmēm un kompetencēm. Jaunieši šo apliecinājumu var izmantot, iestājoties skolā vai pievienojot kā pieredzes gūšanu savam CV, piesakoties darbā. Šogad Ērgļos brīvprātīgā darba grāmatīņas ir izsniegtas 22 jauniešiem, no kuriem desmit jaunieši – Gerda Lazdiņa, Betija Liepiņa, Paula Konovalova, Rihards Gedušs, Laura Gunita Lapiņa, Krista Āboliņa, Samanta Ungure, Samanta Darde, Simona Laurinoviča, Ramona Renckulberga – saņēma apliecinājumus par brīvprātīgu darba veikšanu. Jauniešu brīvprātīgais darbs ir veids, kā viņi var aktīvi piedalīties kopienas dzīvē, attīstot sevi un veicot pozitīvu ietekmi uz apkārtni. Šīs aktivitātes ir ļoti nozīmīgas Ērgļiem un sabiedrībai kopumā. Paldies ikvienam jaunietim par ieguldīto darbu!

2023. gads kopā ar jauniešiem ir pagājis ļoti interesanti, jautri, darbīgi, piedzīvojumiem bagāti un izglītojoši. Lai šis – 2024. – gads būtu vēl interesantāks, darbīgāks, jautrāks, ar piedzīvojumiem bagātāks un uz izaugsmi vērstāks!

LIELS PALDIES ikvienam, kas iesaistījās, atbalstīja, palīdzēja, iedvesmoja un vienkārši bija blakus, lai visu to, ko darījām, izdotos! Mums izdevās un turpmāk izdosies vēl labāk!

Brīnišķīgu komandu veidojam mēs paši. Lai vienotā komandā dodamies uz priekšu sasniegt jaunus panākumus arī jaunajā – 2024. – gadā!

Eva Lasmane,
Ērgļu multifunkcionālā centra vadītāja

ties starp trīs labākajiem jauniešu gada pasākumiem. Šogad šī uzvara ir motivācija turpmāk darīt vēl labāk. Jauniešu darbs, iniciatīva, vēlme un degsmes veido jauniešu

ikdienu – jēgpilnu un lietderīgu. Šajā pasākumā tiek godināti arī brīvprātīgie darba veicēji – jaunieši. Ja jauniešis gada laikā sakrāj vismaz 60 brīvprātīgā darba stun-

das, kuras tiek piefiksētas brīvprātīgo darba grāmatīņā un tiek iesniegtas jauniešu centrā „Kubs”, tad jauniešis saņem Madonas novada pašvaldības priekšsēdētāja

Tiek noteikta dzīvojamo telpu īres maksa pašvaldības dzīvokļos Madonas novadā

Madonas novada pašvaldība ar 2023. gada 28. septembra domes lēmumu Nr. 561. apstiprinājusi saistošos noteikumus Nr. 13 "Par Madonas novada pašvaldībai piederošo un tās nomāto dzīvojamo telpu īres maksas noteikšanas kārtību".

Madonas novada pašvaldība informē iedzīvotājus, ka iepriekš

minētajos saistošajos noteikumos tiek pārskatīta un noteikta dzīvojamo telpu īres maksa pašvaldības dzīvokļos.

Dzīvojamo telpu īres maksa par kvadrātmētru Ērgļu ciema teritorijā:

- Labiekārtotām Dzīvojamām telpām – 1,00 euro/m² mēnesī;
- Daļēji labiekārtotām Dzīvo-

jamām telpām – 0,70 euro/m² mēnesī;

- Dzīvojamām telpām bez ērtībām – 0,40 euro/m² mēnesī.

Dzīvojamo telpu īres maksa par kvadrātmētru Ērgļu apvienības teritorijā:

- Labiekārtotām Dzīvojamām telpām – 0,70 euro/m² mēnesī;
- Daļēji labiekārtotām Dzīvo-

jamām telpām – 0,50 euro/m² mēnesī;

- Dzīvojamām telpām bez ērtībām – 0,30 euro/m² mēnesī.

Dzīvojamām telpām, kas atrodas dzīvojamā ēkā, kas ir atjaunota vai renovēta, īres maksu palielina, piemērojot koeficientu 2.

Saistošie noteikumi stāties spēkā 2024. gada 1. februārī un ar

tiem var iepazīties www.madona.lv.

Materiālu sagatavoja **Ize Reķe**,

Klientu apkalpošanas centra speciāliste,

Ērgļu apvienības pārvaldes izdevuma „Ērgļu Apvienības Ziņas” redaktore

Ērgļu Ziemassvētku mači basketbolā 2023

Baltā un saltā otro Ziemassvētku dienā Ērgļu vidusskolas sporta zālē bija sanākuši mūsu pagasta labākie basketbolisti un basketbolistes, lai cīnītos par Ziemassvētku maču medaļām.

Sieviešu un bērnu grupā:

1. vietā Rasa Tīrzmale, Līva Grēta Tīrzmale, Ieva Dūduma;

2. vietā Estere Truksne, Samanta Ērgle un Roberts Dūdums.

Vīru grupā:

1. vietā Jorens Vezetiu, Alens Kārklīšs, Kristaps Kalve, Ainārs Strazdiņš, Dāvis Millers;

2. vietā Matīss Vasks, Markuss Marcinkēvičs, Gustavs Dūdums, Justs Jēkabsons, Kārlis Dūdums;

3. vietā Edvīns Bolbans, Nauris Truksnis, Jānis Kalniņš, Eduards Bukovskis.

Ziemassvētkos visi ir pelnījuši dāvanas. Dalībnieki un arī skatītāji aktīvi piedalījās Metienos šovā, kur, veicot precīzus metienus pa grozu norādītajās laukuma vietās, varēja nopelnīt daudz un dažādas svētku dāvanas (sporta zeķes, saldumus, LED lampiņas u.c.).

Katrs basketbola maču dalībnieks saņēma arī šokolādi un ūdeni.

Dažas atsauksmes par mačiem:

• „Noteikti esmu par šāda veida aktivitātēm Ziemassvētku laikā. Mani ļoti piesaista basketbols, un tas viss, pateicoties trenerim Ivaram Teterim. Lai gan atsauce ir maza tieši no sievietēm, esmu pateicīga, ka tāpat var saorganizēties un uzspēlēt, kā arī pie sievietēm piesaistījām bērnus, apmēram 10 gadus vecus, kuri vēlējās spēlēt. Esmu priecīga, ka Ērgļos ir aktīvi vecāki, kuri gatavi organizēt un atbalstīt šādas aktivitātes.” *Līva Grēta Tīrzmale*

• „Tiešām foršs turnīrs, kurā atkal uz gada beigām varēja satikt visus tagadējos, bijušos, kā arī jaunus basketbola entuziastus, un kopā uzspēlēt pāris mačus! Tas ir arī lielisks veids, kā nomest Ziemassvētkos uzauzēto vēderu!” *Alens Kārklīšs*

• „Ziemassvētku basketbola turnīrs mūsu ģimenē ir kā tradīcija. Katru gadu cenšamies atrast laiku un spēku, lai piedalītos. Bija

aizraujoši vērot puīšu spēles, kurās bija spriedzes pilnas, jo rezultāts mainījās ik pa sekundēm un deva īstas emocijas skatītājiem, jo rezultātu spēja mainīt pat pēdējās divās spēles sekundēs. Mēs vien-

mēr priecājamies, ka organizatori katru gadu rīko šo pasākumu, jo tas dod iespēju aktīvi izkustēties garajās Ziemassvētku brīvdienās.” *Simona Truksne*

Paldies SPONSORIEM – Ainai Braķei, Reinim Braķim, Santai Ludboržai un mūsu Ērgļu basketbola *tētim* Ivaram Teterim!

Paldies tehniskajam ORGANIZATORAM – Aldim Jēkabsonam! Paldies TABLO galdiņam Silvai

Teteri un Ugim Andersonam! Paldies par FOTO Paulai Konovalovai un Gustei Strazdiņai!

Lai sportisks un veselīgs jaunais – 2024. – gads visiem ērgļniešiem un tiekamies krastu mačos pavasarī!

Ieva Dūduma, basketbola maču koordinatore
Paulas Konovalovas un **Gustes Strazdiņas** foto

Barikāžu ugunskuros rūdītā Latvijas ļaužu pašapziņa

1991. gada 13. janvāra rītā, pēc PSRS karaspēka uzbrukuma Viļņas televīzijas torņa aizstāvjiem, Latvijas Tautas frontes vadītāji Latvijas Radio aicināja iedzīvotājus ierasties Rīgā uz protesta manifestāciju. Daugavmalā sapulcējās ap 500 000 cilvēku, lai izteiktu atbalstu lietuviešiem un paustu gatavību turpināt valsts neatkarības atjaunošanas ceļu.

Neapbruņoti cilvēki devās uz barikādēm no daudzām Latvijas pilsētām un lauku pagastiem. Smagā tehnika tika novirzīta uz valstiski svarīgiem objektiem: Latvijas Republikas Augstāko Padomi, LR Ministru Padomi, Latvijas Radio ēku Doma laukumā, Telefona un telegrāfa centrāli, Radio un televīzijas centru Zaķusalā, kā arī tiem. Aizsardzības pasākumus koordinēja LTF un Augstākās Padoomes izveidotais aizsardzības štābs. Barikāžu laiks Rīgā un citās Latvijas pilsētās turpinājās no 1991. gada 13. līdz 27. janvārim.

Barikāžu aizstāvju rindās atradās aptuveni 40 cilvēku no Sausnējas pagasta. Katram no viņiem ir savs atmiņu stāsts par trausmaino laiku, pārdomas par piedzīvoto un pārdzīvoto. Uz klausot dažus barikāžu aizstāvju stāstus, atgriezāties 33 gadu senos notikumus, gūstot pārliecību, cik nozīmīgs bijis šis cilvēku ieguldījums Latvijas brīvības nosargāšanā.

Aigars Pūpols: „Man toreiz bija 36 gadi, ar ģimeni dzīvojām Sīdrabiņos. Strādāju kolhozā

„Sausnēja”, priekšsēdētājs bija Valentīns Mačuks. Mani uzrunāja Aivars Rinkuss un aicināja doties uz Rīgu, uz barikādēm. Liktenīgajās dienās – pēc 21. – 22. janvāra apšaudes – mēs devāmies uz Rīgu. Atceros, ka mūsu grupā no Sausnējas pagasta bija N. Bugne, J. un P. Mihailovi, A. Rinkuss, J. Bubenš, Dz. Brašus. Reģistrēšanos organizēja A. Rinkuss. Zinājām, ka Rīgā būs jāuzturas vienu diennakti.

Iebraucām Rīgā un nonācām norādītajā vietā pie Ministru Padoomes, kas skaitījās mūsu apsargājams objekts. Netālu bija novietots liels autobuss no Ērgļiem. Un tur atradās šoferis Guntis Apinis. Autobusā varējām uzturēties, lai apsildītos, kaut gan pārāk liels aukstums nebija un sniega arī tikpat kā nemaz. Iekšā MP ēkā mēs negājām, uzturējāmies ārā. Dienā varējām staigāt pa pilsētu, vērot notiekošo. Situācija likās samērā mierīga, OMON vienības virus nemanījām, nebija dzirdams šāvieni troksnis.

Mums autobusā izdalīja pārtikas talonus, kurus uzrādot, ēdnīcā varējām paēst brokastis, pusdienu un vakariņas. Ēdnīca bija atvērta dažas stundas. Tur apkalpoja tikai barikāžu dalībniekus, uzrādot talonus. Bija laba ēdienu izvēle. Jāsaka, ka gan pašu vainas dēļ mēs palikām bez vakariņām, jo nokavējām ēdnīcā vakariņu laiku.

1985. gadā atgriezies no dienesta padomju armijā, un, dienot Afganistānā, biju daudz ko

piedzīvojis un pārdzīvojis. Kādas bija manas sajūtas barikāžu laikā? Uzskatu, ka nevajag būt pārāk ziņkārīgam, jāprot novērtēt situācija, jāievēro piesardzība, jāsauglabā modrība un vēss prāts, cik vien tas iespējams.

Atpakaļ no Rīgas braucām ar vilcienu, paši nopirkām biļeti, bet iztērēto ceļa naudu mums vēlāk atmaksāja kolhozs. Ērgļos iebraucām vakarā, līdz Sīdrabiņiem mūs aizveda Ērgļu pagasta toreizējais priekšsēdētājs Knēziņš.”

Uldis Auzāns. „Godīgi jāsaka, ka daudzi to dienu notikumi man ir pagaisuši no atmiņas, taču spilgtākās epizodes tomēr atceros. Astoņdesmito gadu nogale un deviņdesmitie gadi bija Latvijas vēsturē nozīmīgs, izšķirošs laiks. Rīgā notika glābšanas komitejas sapulce, tika plānots mītiņš, aktīvi darbojās Interfronte. 1991. gada 13. janvārī cilvēki pulcējās uz Latvijas Tautas frontes organizēto manifestāciju Daugavas krastmalā. Es biju Tautas frontes biedrs un uzskatīju par savu pienākumu aizstāvēt Latvijas valsts brīvību. Mēs no Sausnējas braucām, lai piedalītos manifestācijā un pēc tam pievienotos barikāžu aizstāvju rindām. Pulcējāmies Ērgļos, uz Rīgu mūs veda liels autobuss.

Kad 15. janvārī ieradās Rīgā, redzēju, ka varenais, granītā kaltais Ļeņina piemineklis ir demonēts, par ko izjutu prieku. Pie Ministru Padoomes ēkas bija novietots sašauts autobuss kā liecība

par trausmainajiem notikumiem. Godīgi sakot, es jutu fiziskas bailes no tā, kas varētu notikt ar mani un citiem barikāžu aizstāvjiem, par ko atgādināja nesenie asiņainie notikumi Viļņā. Mums taču nebija ieroču... Māca bažas par ģimenes drošību. Zinu, ka līdzīgi jutās daudzi, skāļi to neizpauzot. Esot kopā ar citiem un staigājot pa Vecrīgu, bailes un nedrošības sajūta mazinājās. Iegriezāties Doma baznīcā, kur bija pieejamas rīdzinieku sarūpētās maizītes un tēja. Barikāžu laikā bija jūtama liela sabiedrības vienotība.”

Normunds Bugne: „Janvāra notikumu laikā man bija 22 gadi, biju atgriezies no dienesta padomju armijā un uzsācis skolotāja darbu gaitas Sausnējas pamatskolā. Vēl nebiju nodibinājis ģimeni. Mani uzrunāja skolas direktors Andris Dombrovskis un informēja, ka Rīgā tiek veidotas barikādes, un cilvēki dodas tās aizstāvēt. Pārrunājām situāciju, nospriedām, ka man būtu jābrauc, jo esmu jauns, spēcīgs un arī mācību stundu skaits salīdzinoši neliels, skolēni tik ļoti neizjūtu zaudētās stundas.

Uz Rīgu no Ērgļiem braucu ar vilcienu, lai būtu pie Ministru Padoomes ēkas un pildītu atbildīgo personu rīkojumus. Rīga pārsteidza ar sabūvētajām barikādēm. To bija daudz! Satikos ar vairākiem cilvēkiem no Ērgļiem, taču kopā mēs nestaigājām, jo es Rīgu labi pārzināju. Sajūtas bija vārds neizsakāmas – neziņa, bailes par nākotni,

nedrošība. Taču spēku deva cilvēku uzmundinošie vārdi, rīdzinieku atbalsts, vienotības gars un ticība pārmainām.

Tris diennaktis atrados Rīgā barikāžu laikā, naktis pārlaidu pie radiem. Tad saņēmu atļauju doties mājās.”

Dzintars Brašus: „Es tajā laikā strādāju Sausnējas skolā par kurinātāju. Direktors uzrunāja mani un citus cilvēkus, kuri varētu braukt uz Rīgu un stāties barikāžu aizstāvju rindās. Es piekritu, jo jutot atbildīgs par Latvijas valsts brīvību. Ieradāmies Rīgā ar lielo LAZU, redzēju neparasti daudz smagās tehnikas un barikādes, kuras bloķēja ielas un nebija iespējams tikt garām. Pie radio nama bija sakrauti milzīgi betona blūķi, kurējās ugunsgrābi. Sākumā vēl nebija nogāzts Ļeņina piemineklis, taču tuvākajās dienās to nogāza un aizveda projām. Es četras reizes devos uz Rīgu, lai piedalītos barikāžu dienās. Zinu vairākus cilvēkus, kuri tur atradās gandrīz visu barikāžu laiku – no 13. līdz 27. janvārim. Viens no tiem – sausnējiētis Juris Leimanis.

1993. gada augustā esmu bijis arī Baltijas ceļā, atrados ceļa posmā starp Cēsīm un Valmieru. Šie notikumi ikviena cilvēka dzīvē ir neaizmirstami, tie saglabājas atmiņā uz ilgiem gadiem.”

Materiālu apkopojā **Elita Leiboma**,

Sausnējas pagasta novadpētniecības speciāliste

Novadpētniecības darbs „Braku” muzejā (30. turpinājums)

Vējavas muiža

Jumurdas pagasta Vējavā ir bijusi arī sava muiža, kuras pirmsākumi saistīti ar 14. gadsimtu, jo jau 1367. gadā minēta Vējavas (Vege) kungu sēta, ko valdīja brāļi Engelberts un Bartolomejs no Tizenhauzenas. Ap 1557. gadu īpašnieks bija Hristofs (Hristofors) fon Tizenhauzens. Zviedru laikos Vējavas muižā no 1629. gada valdīja Ditlafs von Hargens, no 1630. gada – Tonne Hidrihsons, no 1638. gada – Remberts Funke, no 1690. gada – Johans Albrehts Mors. Kādu laiku ir valdījis fon Reihau, no 1795. gada – fon Guldenhofs, no 1801. gada – Karls fon Folkerzams (Volkersahm), no 1820. gada – Brummeri, no 1871. gada – Johans Dzenne. Ap 1870. gadiem notikusi Vējavas muižas sētu iepirkšana. Minētas gandrīz 40 ēkas: vairākas dzīvojamās mājas (gan koka, gan mūra), kūti, zirgu stallis, pagrabi, šķūņi, kalte, klētiņa, smēde, brūzis, krogs, kokzāģētava un daudzas citas saimniecības ēkas.

Muižas koka dzīvojamā māja celta ap 1800. gadu. Tai bijis manteļskurstenis ar dzīvojamām „kambariem” abās pusēs. Vējavas muižā atradies viens no pirmajiem Vidzemes muižas dārziem (parku pirmsākumi), skaisti iekopts parks, kurš sastāvējis no četriem bosketiem (bosketi bija kā dzīvžogu norobežoti, mazi mežiņi ar dažādām koku un krūmu kolekcijām, kas priecē visos gadalaikos).

20. gadsimta pirmajā pusē Vējavas muižu veidoja četri blakus esoši īpašumi: „Kalna mājas” (80,30 ha), īpašniece Irēna Dzenne, „Ežupes” (100,40 ha), īpašnieks Valters Dzenne, „Viduči” (30,60 ha), īpašnieks Verners Kleinbergs, „Vaguļi” (95 ha), īpašniece Herta Dzenne. „Kalna māju” teritorijā atradās alus darītava. Kādreizējās kalpu mājas (ērbēģus) vējavieši bija iesaukuši par Romu (tagad „Vecvaguļi”, jauna ēka), Berlīni (mežmalā) un Betlēmi (pie kūts). Vējavas muižniekiem piederēja arī dzīvokļi Rīgā, tos pārvaldīja Pēteris Zutis.

1939. gada rudenī tika pieņemts lēmums par vācu tautības pilsoņu pārvietošanu uz Vāciju. Māju – „Vaguļi”, „Viduči”, „Ežupes” un „Kalna mājas” – saimnieki (baltvācieši) ar savām ģimenēm aizceļoja uz neatgriešanos. Viņu mājas un zeme pārgāja Latvijas valsts īpašumā – Vispārējās lauksaimniecības bankas rīcībā. Zeme tika piedāvāta izpiršanai jauniem saimniekiem, taču 1940. gadā, mainoties varai, šis process tika pārtraukts. 1941. gadā Vējavas muižā izveidoja padomju saimniecību, bet kara laikā vācu vara to pārveidoja par valsts saimniecību „Vējava”, kas piederēja Lielvācijas sabiedrībai „Austrumi”.

Kara laikā smagi cieta Vējava un arī kādreizējās muižas ēkas. Daļēji bija saglabājusies viena no kungu mājām, kurā, veicot remontdarbus, 1947. gadā iekārtoja Vējavas septiņgadīgo skolu. Ēkā atradās mācību telpas, skolotāju istaba, virtuve, internāts, arī nelieli dzīvokļi skolotājiem. Skola bija gaiša, mājīga, ar lieliem logiem. Netālu atradās sporta laukums, parks, kurā auga veci koki. Ik rudenī bija daudz darba, lai grābtu

Vējavas skola, 1950./1960. gadi.
Foto no Jumurdas bibliotēkas materiāliem

Ozolmuižas nodedzinātās kungu mājas fasādes skats, 1905. gads. Foto no Sausnējas vēstures muzeja krājuma

„Kalna lelejas”, 2016. gads.
J. Ieleja foto

Sausnējas pagasta pārvaldes ēka, 2019. gads.
Z. Saulītes foto

lapas un sakoptu teritoriju. Ar laiku skolēnu skaits samazinājās, un mācību iestāde tika reorganizēta par četrklasīgo skolu, bet 1964. gadā – slēgta. 1960. gadu otrā pusē skolas ēkā iekārtoja LVU Ģeogrāfijas fakultātes stacionāru, kur studenti veica kompleksos pētījumus.

Pēc Otrā pasaules kara Vējavas muižas bijušajā zirgu stallī iekārtoja zirgu iznomāšanas punktu, vēlāk turēja individuālo saimniecību lopus, līdz ēka nolietojās un sagruva. „Vaguļos” (tā sauca mājā „Roma”) 1940. gadu otrajā pusē iekārtoja kolhoza „Sarkanā zvaigzne” kantori, kas pastāvēja dažus gadus. Tika izmantotas arī citas muižas ēkas – darbojās smēde (atradās netālu no „Vaguļiem”, kādreizējais muižas ērbēģis ar smēdi), klēti iekārtoja kalti (vēl tagad daļēji saglabājusies sarkanu ķieģeļu būve). Dzīvošanai varēja izmantot arī vienu ēku no bijušā muižas alus brūža.

Ap 1960. gadiem muižas teritorijā (daļēji uz vecās lopu kūts pamatiem) uzcēla govju fermu,

kurā izvietoja 112 slaucamas govīs. Bijušajā muižas lopu kūtī, kas atradās netālu no „Vaguļiem”, iekārtoja telu fermu. Parasti turēja ap 40 telu. Ēku, kurā atradās Vējavas skola, pēc tās slēgšanas 1964. gadā pielāgoja fermas strādnieku dzīvošanai. 1991. gadā gan govju, gan telu ferma beidza pastāvēt.

Mūsdienās daļēji saglabājusies dzīvojamā māja „Ežupes”, kuras vienā galā dzīvo Ozolu ģimene – Rita un Anatolijs. Uz „Vaguļu” (tagad „Vecvaguļi”) mājas pamatiem uzcelta jauna ēka, kurā saimnieki gan pastāvīgi nedzīvo.

2005. gada 19. augustā kādreizējās Vējavas skolas dārzā notika pirmais vējaviešu salidojums – šī tikšanās reize bija iesākums regulārai kopā sanākšanai. Idejas autore ir Alīda Graubiņa un Velta Vāvere. Organizatori – Jumurdas pagasta pārvalde, Gunārs Ūdris, Buķeļu dzimta, Marutas Vītoliņas ģimene. Lai arī daudzi vējavieši jau viņā saulē, citi vairs nedzīvo Vējavā, tomēr katrs satikšanās brīdis silda un uzvedī daudzus jaunkas atmiņas.

Ozolmuiža

Sausnējas pagasta Sidrabiņu centrā agrāk bijusi Ozolmuiža, kuras pirmsākumi saistīti ar 17. gadsimta sākumu. Par Šiltenu jeb

Mājas „Vecvaguļi”, 2022. gads.
Z. Saulītes foto

Kolhoza „Jaunais darbs” kantoris, 1980. gadi.
Foto no Sausnējas vēstures muzeja krājuma

Skats uz b/n „Zīļuks”, 2000. gadu sākums.
Foto no Sausnējas muzeja krājuma

Kungu mājas priekšā bija izrakts dīķis, ko iesauca par Daugaviņu, tajā muižnieki vizinājušies ar laivām. Krasti skaisti sakopti. Daugaviņā bija iekārtota peldētava ar ozolkoka dēļu grīdu. Uz peldētavu vedis paaugstināts celiņš ar koka margām. Muižā bija sava putnu māja, kas bija veidota ar skaistiem koka izgriezumiem. Vistas nāca ārā pa trepītēm. Apkārta bija sēta. Aukstā laikā putnu māju kurināja. Uz ceļa Sausnēja–Liepkalne pusi, kur krustojums, bija smēde. Tālāk šķūnis, ko sauca par mironšķūni, jo parasti te neilgu laiku periodu glabāja kādu mirušu muižas cilvēku, līdz aizveda uz kapiem. Šķūnī stāvēja kuļmašīnas.

Tranzeju valdīšanas laikā Ozolmuižā īpašnieki parasti uz vietas nedzīvoja, bet to apsaimniekoja pārvaldnieki. Kā pēdējais no tiem darbojies piebalzdēns Alberts Sudrabs, viņš bija dedzīgs muižas īpašnieka interešu aizstāvis. 1922. gadā Latvijas Valsts agrārās reformas laikā muižniecei Aleksandrīnei fon Tranzē-Rozeneikai kā neatsavināmo zemes daļu piešķīra bijušās muižas centru Ozolos – ap 40 ha zemes. To par 9000 zelta frankiem 1925. gadā nopirka Sudrabs, izveidojot jaunsaimecību „Sidrabiņi”. Kungu nams vairs nebija tik grezns, bet pastāvēja muižas saimnieciskais komplekss, pārvaldnieka māja un parks. A. Sudrabs Sidrabiņos ierīkoja pasta nodaļu, bija tās vadītājs, izveidoja arī mazu veikaliņu un tirgojās, veica mežsarga pienākumus. Kur muižas laikā bija piena māja, Latvijas neatkarības gados tika iekārtota pienotava un sierotava, kas, iespējams, bija Vietalvas piensaimnieku sabiedrības pārziņā. 1930. gados darbus vadīja Krumbergs no Vietalvas. Pienotavā gatavoja kantainus sierus un veda uz Rīgu pārdošanai.

1940. gadi nāca ar varas maiņu. 1941. gadā Sudraba ģimene izlika no mājām un ēkas nacionalizēja. Vācu okupācijas laikā A. Sudrabs bija mežsargs un dzīvoja „Daktās”, 1944. gadā aizceļoja no Liepkalnes. Otrā pasaules kara laikā 1944. gada rudenī cieta arī Ozolmuižas teritorija. Bijušajā Sudraba mājā ilgu laiku darbojās vienīgais veikals tuvākajā apkārtnē. Kad 1949. gadā izveidoja kolhozu „Druva”, te atradās arī kantoris. Pienotava pārtapa par piena pieņemšanas punktu, kas pastāvēja līdz 1980. gadu vidum. Pienu veda uz Ērgļu pienotavu, vēlāk Bites krejotavu.

Kādreizējā muižas parka teritorijā, tuvāk ceļam Sidrabiņi – Namkalns, 1957. gadā uzcēla ēku, kuras lielākā telpa tika atvēlēta pasākumiem, ballēm, te rādīja arī kino. Augšā bija dzīvokļi. 1960. gados vienā no pirmā stāva telpām iekārtoja Ērgļu patērētāju biedrības veikalu Nr.6 – nosaukums „Sidrabiņi”. Vēlāk veikalu paplašināja, izmantojot visu pirmo stāvu. Te varēja iegādāties pārtikas un rūpniecības preces.

1970. gados lielākā daļa muižas drupu tika nolīdzinātas. Tā kā Sidrabiņi tika veidots kā Sausnējas un Liepkalnes ciema un kolhoza „Jaunais darbs” centrs, tad 1978. gadā uzcēla jauno Sausnējas ciema izpildkomitejas ēku, tajā darbu uzsāka 1980. gadā, darbojās

Turpinājums no 3. lpp

arī pasts un krājcase. 1982. gadā uzbūvēja kolhoza „Jaunais darbs” kantori. Netālu no krustojuma, kur muižas laikā atradās labības šķūņi, 1979. gadā tika uzceltas mehāniskās darbnīcas. Te bija 175 nosauktas remontvietas tehnikai. Tika uzbūvēta arī automašīnu garāža un izveidota degvielas bāze, līdzās – lauksaimniecības mašīnu glabāšanas laukums. Visu kolhoza tehnikas un piekabes inventāru no Sausnējas un Liepkalnes pārvietoja uz Sidrabiņu darbnīcām, kurās atradās instrumentu cehs, rezerves daļu noliktava, smēde, darba kabineti, atpūtas telpas. Darbnīcām bija savs vadītājs, virpotājs, kalējs, metinātājs, elektrometinātājs, atslēdznieki, degvielas pārzinis, dispečers. 1980. gados kungu mājas pagrabos, kas bija labi saglabājušies, iekārtoja civilās aizsardzības patversmi.

Kādreizējās muižas jaunās kūts (te bijusi kūts un klēts kopā) teritorijā 1989. gadā uzcēla kolhoza „Jaunais darbs” bērnu dārzu, kas bija paredzēts 90 bērniem. Iestādei tika dots nosaukums „Zīļuks”, jo Sidrabiņu apkārtnē aug daudz dižciltīgu ozolu. 1993. gada 18. oktobrī otrajā stāvā izveidoja bērnu namu „Zīļuks”, taču ēkā turpināja darboties bērnu dārzs, ko 2001. gada 1. septembrī pārvietoja uz Jāņa Zālīša Sausnējas pamatskolu. No 2003. gada novembra līdz 2006. gada nogalei te darbojās sociālais serviss, kam tika atvēlētas dažas telpas. Tā kā bērnu namā „Zīļuks” laika gaitā samazinājās bērnu skaits, 2006. gada 6. decembrī tika atklāts ģimenes atbalsta centrs „Zīļuks” ar

divām struktūrvienībām – ilgstošā aprūpe un krīzes centrs. 2021. gada februārī iestāde beidza savu darbību. 2022. un 2023. gadā ēkā īslaicīgi uzturējās ukraiņu bēgļi.

Sākoties 1990. gadu pārmaiņām, kolhoza „Jaunais darbs” kantoris beidza savu darbību. Arī mērķtiecīgs pielietojums šai ēkai netika rasts, tāpēc laika gaitā tā nolietojās un vairs nebija izmantojama. Mehāniskās darbnīcas 1994. gadā pārņēma kooperatīvā sabiedrība „Sidrabiņi”, no 2023. gada tā ir SIA „3Dpro” īpašums. Sausnējas ciema izpildkomitejas ēkā 1990. gadā arī notika pārmaiņas – iestāde tika pārdēvēta par Sausnējas pagasta padomi. Joprojām te bija atvēlētas telpas pastam. Krājcase savu darbību beidza 1990. gadu pirmajā pusē. Pagasta padomes ēkā vismaz reizi nedēļā bija iespēja apmeklēt ārsta palīgu jeb, kā tautā sauca, feldšeri. No 1993. līdz 1999. gadam te bija atvēlētas telpas Anitas Auzānes individuālajam uzņēmumam „Sausnējas aptieka”, kas darbojās reizi nedēļā – trešdienās. 1990. gadu vidū ēkā iekārtoja Liepkalnes bibliotēku, kura pirms tam darbojās Liepkalnē, „Atpūtās”. 2000. gadā netālu no pagasta padomes ēkas atklāja pieminēkli represētajiem liepkalniešiem un sausnējiešiem.

2006. gadā tika izveidota Ērgļu novada pašvaldība. Sausnējas pagasta padome tika pārdēvēta par Sausnējas pagasta pārvaldi. Laika gaitā tika paplašinātas bibliotēkas telpas. 2016. gadā pasta beidza savu darbību, 2018. gadā – bibliotēka. Tā kļuva par ārējās apkalpošanas punktu, kad reizi

nedēļā no Sausnējas bibliotēkas brauca darbinieks, lai izsniegtu un saņemtu grāmatas. Īstenojot teritoriālo reformu, 2021. gadā beidza pastāvēt Ērgļu novada pašvaldība un tās teritorija tika iekļauta Madonas novada pašvaldības sastāvā. Darbību izbeidza Sausnējas pagasta pārvalde, arī ārējās apkalpošanas punkts un pārtrauktas vizītes pie ārsta palīga.

1990. gados tika privatizēta ēka, kurā atradās Ērgļu patērētāju biedrības veikals. No 2000. līdz 2005. gadam tajā darbojās SIA „Dareta” veikals. Māja ieguva nosaukumu „Kalna lelejas”. Mainoties īpašniekiem un veicot remontdarbus, tika labiekārtoti abi stāvi, izveidojot astrālo sanatoriju – brīvdienu māju. Te var dzīvot, atpūsties, organizēt pasākumus, strādāt attālināti vai vienkārši baudīt lauku vidi.

No kādreizējās Ozolmuižas vēl ir redzamas kādas drupas, liecinot, kur atradās kūtis, arī kungu māja, pagrabī, praktiski sagruvusi ir pienotavas ēka. Kolhoza kantoris un arī kādreizējā Sausnējas pārvaldes ēka stāv tukša.

Parka teritorija tiek izmantota āra pasākumiem. Pēc kara te notika lustīgas zaļumballes, īpaši iecienīts bija Sausnējas pūtēju orķestris. Parka teritorijā tiek svinētas Lieldienas un notiek Jāņu ielīgošana. Lai arī aktivitātes laika gaitā ir piekļusušas, taču palikuši stāsti par vareno un lepno Ozolmuižu.

Materiālu apkopoja **Zinta Saulīte**, „Braku” muzeja vadītāja

Pazeminoties gaisa temperatūrai, būtiski pievērst uzmanību, lai neaizsaltu ūdensvads!

Sakarā ar lielo aukstumu SIA „Madonas ūdens” aicina savus klientus pievērst uzmanību problēmām, ko šādi laikapstākļi var izraisīt ūdensapgādē.

Šādos laikapstākļos ūdensvads negaidīti var aizsilt, tādēļ gadījumā, ja mājoklī pazudusi ūdens piegāde, par to NEKAVĒJOTIES ir jāziņo SIA „Madonas ūdens” uz 24/7 dežūrtālruni 648 07070. Par pazudušu ūdeni nav jāziņo tikai gadījumā, ja iepriekš esat brīdināti par plānotiem remontdarbiem vai ūdens atslēgumu konkrētā laikā posmā. Aizsaluša ūdensvada gadījumā pirmo stundu laikā ir iespējams to atkausēt, bet negaidot. Seku novēršana var krietni ielgt.

Tāpat klientiem ir iespējams vērsties SIA „Madonas ūdens” ar rakstisku iesniegumu, lai tiktu ļauts tēcināt ūdeni, JA klienta mājoklī izpildās viens vai vairāki no šiem nosacījumiem:

- Iepriekš jau ir bijušas problēmas ar ūdensvada aizsalšanu;
- Klients ir vai aukstuma laikā plāno būt ilgākā prombūtnē;
- Ikdienā ir ļoti mazs ūdens patēriņš (aptuveni 1 kubikmetrs ūdens mēnesī);
- Ir pamatotas aizdomas, ka ūdensvads varētu aizsilt.

SIA „Madonas ūdens” aicina sūtīt rakstisku iesniegumu uz e-pastu: info@madonasudens.lv vai jautājumu gadījumā par šādu iesniegumu zvanīt uz dežūrtālruni 648 07070 vai klientu apkalpošanas tālruni 64807073.

SIA „MADONAS ŪDENS”

Neaizsaldē ūdensvadu!

Gadījumā, ja pazudis ūdens, NEKAVĒJOTIES zvani uz 24/7 dežūrtālruni **64807070**

Ja ir apstākļi, kad ūdensvads varētu aizsilt, piesaki ūdens tēcināšanu!

Iesniegums uz: **info@madonasudens.lv**

Informācija pa tālr.: **64807070**
64807073

R. Blaumaņa dzīves un darba vietas

2023. gads aizritēja Rūdolfa Blaumaņa 160. jubilejas zīmē. „Braku” muzejs sadarbībā ar apvienību „Mana Filmu Studija” visa gada garumā strādāja pie video raidījuma saistībā ar R. Blaumaņa dzīves un darba vietām. Tikāmie ar interesantiem un erudītiem cilvēkiem. Filmēšanas process bija garš, materiāla sanāca daudz, tālāk apkopošana, kārtošana un stāsta veidošana.

Tā kā rakstnieks dzimis 1863. gada 1. janvārī Ērgļu muižā, kur šobrīd atrodas slimnīcas komplekss, tad tikāmie ar galveno ārsti Ainu Braķi, kura Ērgļu slimnīcā strādā jau no 1977. gada. Viņa pastāstīja par Ērgļu muižas vēsturi, rakstnieka pirmajiem dzīves gadiem, īpašu nozīmi pievēršot pavāra namiņam, kurā dzīvoja Blaumaņu ģimene. Vēlāk šajā vietā iekārtoja Sarkanā Krusta slimnīcu, un kā medicīnas iestāde tā ir arī šobrīd.

Par R. Blaumaņa dzīvi „Brakos” savs stāsts muzeja vadītājai Zintai Saulītei, akcentējot, ka „Braku” zemīte nav bijusi dāsna un vēl grūtāk bijis nomaksāt ik gadu lielo renti Ērgļu muižkungam. Lai nu kā klājies „Braku” mājām, R. Blaumanis te jutās vislabāk un sarakstīja lielāko daļu savu darbu. Rakstnieka lugas vispirms iestudēja Rīgas Latviešu biedrības namā un tad Ērgļos – Gaiļkalnē. Arī Cēsīs un Valmierā Blaumaņa dzīves laikā izrādītas viņa lugas, pašam rakstniekam esot režisoram un dažkārt arī aktierim. Latviešu tauta R. Blaumani mīlēja, cienīja un godāja, saskatot viņa lugu augstvērtīgumu un laikmeta atspoguļojumu, vienīgi kritika bieži bija nežēlīga, īpaši nonicinot komēdijas.

Tikšanās Koknesē ar tūrisma speciālisti Laumu Āri.

Jauks bija brauciens uz Mazozolu pagastu (Blaumaņa laikā – Ogres pagasts), kur atradusies Annas Rubīnas meiteņu privātskola, kurā R. Blaumanis deviņu gadu vecumā uzsāka savas pirmās skolas gaitas. Lai gan no skolas palikušas vien drupas, taču skolotājas un novadpētnieces Daigas Zamarinas stāsts aizveda tālajos 1872.–1875. gada notikumos, kad šeit mācījās mūsu dižais rakstnieks.

Interesanti bija ciemoties Koknesē, kur R. Blaumanis no 1885. līdz 1887. gadam Kokneses muižā strādāja par rakstvedi. Aizkraukles novada Administrācijas Tūrisma nodaļas vadītājas vietniece Lauma Āre atraktīvi un aizraujoši stāstīja par kādreizējo Kokneses muižas parku, Blaumani un viņa domubiedriem, idejām radošiem dar-

Filmēšanas grupa iepazīst R. Blaumaņa vietas Rīgā. Saruna ar muzeja speciālisti Maiju Laimīti. Zintas Saulītes foto

biem un Kokneses perioda ietekmi uz rakstnieka tālāko izaugsmi un attīstību.

Rīgā kopā ar J. Rozentāla un R. Blaumaņa muzeja speciālisti Maiju Laimīti izstaigājām vietas, kur rakstnieks mācījies, dzīvojis un strādājis. Atliek tikai pabrīnīties, cik to bija daudz – vairāk nekā divdesmit. Rīgā E. Smilģa Teātra muzejā notika tikšanās ar tā vadītāju un teātra zinātnieku Jāni Siliņu, režisori Māru Ķimeli, aktrīsi Inesi Ramuti un Indru Burkovsku, kad kā Ērgļu ciemiņi piedalījāmies pasākumā „R. Blaumanim – 160”. Protams, būtiska bija saruna ar literatūrzinātnieci Līviju Volkovu viņas Rīgas dzīvoklī, īpašu nozīmi pievēršot Pēterburgas periodam, kad R. Blaumanis strādāja laikrakstā „Pēterburgas Avīzes”.

Izmantojot mūsdienu tehnoloģijas, zoom platformā uzklusējām dzejnieces Māras Zālītes atmiņu stāstu par 1988. gadu, kad Somijas Takaharu sanatorijā atklāja piemiņas vietu R. Blaumanim. Latvija tad vēl nebija brīva valsts, un svešumā vēl diezgan atturīgi lūkojās uz latviešiem, taču pasākums noritēja jauki un sirsniģi.

Tikšanās un sarunas ar raidījuma iesaistītajiem cilvēkiem aizsākās jau 2023. gada 1. janvārī un noslēdzās vēlā rudenī. Nu materiāls apkopots un skatāms gan „Braku” muzeja mājas lapā – www.braki.lv un muzeja FB vietnē. Lai jauka skatīšanās un iespēja uzzināt daudz jauna un interesanta par mūsu novadnieku un dižo rakstnieku Rūdolfu Blaumani!

Zinta Saulīte, „Braku” muzeja vadītāja

Redakcijas sleja

Janvāris ir jaunā gada sākums, kad atkal varam izvirzīt mērķus, ko sasniegt. Atskatoties uz aizgājušo Ūdens Zaķa gadu, izvērtējam, kā veicies ar iepriekš izvirzīto uzdevumu izpildi. Varam secināt, ka šajos 12 mēnešos notika daudz un dažādi pasākumi.

Pirms brīvdienām skolā saņēmām sekmju izrakstus par pirmo semestri, izanalizējam tos un nolēmām, ka otrajā skolas pusgadā jāsasniedz vēl labāki rezultāti. Skolēnu domes pārstāvji kā mazie rūķi radīja skolā svētku noskaņojumu, izveidojot Ziemassvētku pastu. Tautas deju dejotāji daudz vingrinājās un dejoja. Jaunsargi – devās dažādās izziņošanās ekskursijās un paši jaunākie – saņēma jaunsargu apliecības.

Mēs – skolēni, vecāki, skolotāji un skolas darbinieki – iesākām jauno gadu jaudīgi. Tikko atgriezušies no garajām ziemas brīvdienām, varam likt jaunu bildi iekšā! Slidojam, slēpojam, sportojam un, protams, mācāmies! Skolēni jau ir paspējuši uzrakstīt pirmos pārbaudes darbus, piedalīties novada pasākumos un vienkārši labi pavadīt laiku. Bet ar to jau laiks neapstājas – mēs gatavojamies nākamajām aktivitātēm skolā.

Priecājamies par sniegbalto ziemu un izbaudām visus ziemas priekus. Ar nepacietību gaidām, kādus piedzīvojumus mums atnesīs februāris. Ak, vai! Jau dzird! Tuvojas projekts nedēļa un ilgi gaidītais Ziemas festivāls! Tiekamies!

Samanta Ungure,
11. klases skolniece

Ziemassvētku pasts

Ziemassvētku pasts bija mūsu skolēnu domes ideja. Tā radās nejauši kādā tikšanās reizē, kad centāmies izdomāt ko interesantu Ziemassvētkiem. Protams, ideju bija daudz, bet nolēmām, ka izvēsimies tieši Ziemassvētku pastu, jo tāds ilgi mūsu Ērgļu vidusskolā nav bijis. Visiem Ziemassvētku pasts ļoti patika. Un visi arī labprāt iesaistījās. Tajā centāmies pamudināt pilnīgi visus uzrakstīt jauku apsveikumu. Visvairāk iesaistījās mazākie – 1. – 6. klases skolēni. Protams, pārējās klases arī bija iesaistījušās. Jaunieši gatavoja apsveikumus cits citam, kā arī mūsu mīļajiem skolotājiem. Noteikti šo pasākumu vajadzēs atkārtot kaut kad nākotnē, jo bija tiešām interesanti.

Samanta Dardete,
9. klases skolniece
Samantas Ungures foto,
11. klases skolniece,

Skolēnu mācību uzņēmumi Ērgļu vidusskolā

Katru gadu 12. klases skolēni veido skolēnu mācību uzņēmumu, kura ietvaros iziet cauri visam procesam – sākot ar uzņēmuma dokumentāciju, preču ražošanu, sadarbību ar klientiem un beigu beigās arī uzņēmuma likvidēšanu.

Manā klasē šogad radās četri jauni skolēnu mācību uzņēmumi – „SEE”, „Mevabum”, „Wishlight” un „Terakotas meistari”.

Pats process ir diezgan grūts, sākot ar to, ka ideja ir jāizdomā tāda, kas atrisinās kaut kādu problēmu, kura nebūs jau desmitiem reižu skatīta un kura ir reāli īstenojama. Man personīgi viena no lietām, kuru nācās apgūt, bija excel tabulas, aprēķini un dokumentācija kopumā. Šajā procesā

skolēnam ir jāskatās uz uzņēmumu no uzņēmēja skatupunkta un jācenšas pieņemt lēmumus, kuri varbūt reizēm nav tādi primārās izvēles lēmumi.

Es esmu skolēnu mācību uzņēmuma „SEE” direktore. Un mēs gatavojam tumsā spīdošus atslēgu piekariņus. Pats ražošanas process ir diezgan vienkāršs – epoksīda sveķus un cietinātāju sajauc proporcijās 1:1, tikmēr kāds cits no komandas pa to laiku saliek ziedus vai kādus spīdumuņus attiecīgajā burta formā, tad epoksīda masai pievieno tumsā spīdošo pūderi vai spīguļus, kuri reaģē uz lukturīti, un ielej šo masu iepriekš izrotā-

tajā burta formā. Uz 24 stundām jāatstāj burti, lai tie sacietē. Pēc tam sākas piņķerīgākā daļa – burtu vīlēšana un aizdarīšu ielikšana. Esam kā komanda saskārušies ar daudz un dažādām problēmām, ejot šo te posmu – komunikācijas kļūdas ar klientiem, motivācijas trūkums, komandas nesastrādāšanās utt.

Kopumā šī pieredze ir noteikti noderīga, bet, ja man būtu jāizvēlas, otrreiz es to noteikti nedarītu un labprātāk rakstītu zinātniski pētniecisko darbu. Pieredze noteikti ir ļoti laba, un tagad vismaz ir skaidrs, ar ko saskaras uzņēmumu darbinieki, kad uzsāk darbību. Ne visi to var, bet kuri grib, tiem tas padodas.

Noteikti novēlu šī gada 11. klasei nākamgad izturību. Uzņemiet visu to vieglāk, problēmas, protams, būs, bet par to īpaši nevajag satraukties! Kad tās būs, tad arī risināties. Lai izdodas!

Estere Patrīcija Caune,
12. klases skolniece
Marutas Bitītes foto

Koncertuzvedums „Ziemassvētku ekspresis”

Ziemas saulgriežus sagaidot, Ērgļu vidusskolā 2023. gada 22. decembrī norisinājās „Latvijas Skolas somas” sagādātais koncertuzvedums „Ziemassvētku ekspresis”.

„Ziemassvētku ekspresis” ir ziemas saulgriežu ieskaņas koncerts, kurā izskanēja gan tradicionālie Ziemassvētku korāļi, gan latviešu un ārzemju autoru komponētas Ziemassvētku dziesmas ar mērķi iepazīstināt jauniešus ar plašo mūzikas kultūras slāni, kas ir gadu simtiem veidojies ap šiem

svētkiem.

Koncertā varēja dzirdēt Jāņa Lūsēna, Valta Pūces, Raimonda Paula Ziemassvētku dziesmas, kā arī tradicionālos vācu un amerikāņu baznīcas korāļus jaunos aranžējumos.

Man pašai koncerts ļoti patika, jo visā skolā, kā arī sirdī ieviesa Ziemassvētku sajūtu un ļoti labi mūs sagatavoja svētkiem.

Ramona Renckulberga,
9. klases skolniece
Marutas Bitītes foto

„Zīļu spēle”

Skolas ikdiena saistās gan ar mācību darbu, gan ar iesaistīšanos dažādās aktivitātēs, izkopjot savus talantus, pārvarot grūtības, gan dažādu pasākumu organizēšanā. Lai motivētu skolēnus darboties, turpinām ikgadējo „Zīļu spēli”, kurā katra audzēkņa sasniegtais tiek novērtēts ar punktiem. Jāteic, kā šī spēle nav sacensība starp klasēm, bet gan cīņa katram ar sevi. Skolēni saņem punktus šādās jomās – īpašais „Paldies” un personības izaugsme, Skolēnu domes pasākumi, sports, sabiedriskā aktivitāte, iniciatīvas projekti, izaugsme mācībās, saimnieciskie darbi, mācību olimpiādes un konkursi.

Katrai klasei ir kāda īpaša joma, kurā izdevies iegūt visvairāk punktu – 12. klasei tās ir sportiskās aktivitātes, 11. klasei – sabiedriskā aktivitāte, 9. klasei – sports, 8. klasei īpašie paldies un personības izaugsme, 7. klasei – sports, 6. klasei – sports, 5. klasei – sabiedriskā aktivitāte, 4. klasei – sports.

Vai klases kolektīvam pietiek apņēmības, lai iegūtu balvas?

Par pirmo mazo uzvaru (5 zīles uz vienu skolēnu) – pašu izvēlēta balva.

Otrā uzvara (10 zīles uz vienu skolēnu) dod iespēju saņemt skolas vadības vai skolēnu domes balvu.

Trešā lielā uzvara (15 zīles uz vienu skolēnu) – 100 EUR klases izvēlētai noderīgai lietai klases telpai vai 5,00 EUR katram skolēnam ieejas biļetei pasākumā.

Gandrīz visas klases, kuras piedalās „Zīļu spēlē”, ir sasniegušas pirmo mazo uzvaru, bet piecas klases ir tuvu otrajai uzvarai, jo pārsniegušas septiņus punktus uz vienu skolēnu.

Lai drīz izdodas sakrāt 10 punktus 4., 11., 8., 12., 7. klasei! Un varbūt līdz mācību gada beigām būs sasniedzamas arī lielās balvas? Veiksmi!

Klinta Ieleja,
Ērgļu vidusskolas direktores vietniece ārpusklases darbā

Gaidām Latvijas skolu Ziemas festivālu!

Ik gadu februārī Ērgļos ierodas vairāki simti skolēnu no visas Latvijas, lai sacenstos dažādos sporta veidos, baudītu ziemas priekus, iepazītos ar jauniem draugiem. Tie Ērgļu vidusskolas skolēni, kuri nav skolas sportistu komandā, kā brīvprātīgie skolotāju vadībā iesaistās festivāla norišu organizēšanā. Arī šogad tas notiek mūsu pagastā, ko apliecina organizatoru vēstule.

Latvijas Sporta federāciju padomes vārdā esam priecīgi paziņot, ka **Latvijas skolu Ziemas festivāls notiks klātienē 2024. gada 16. februārī Ērgļos, Gaiziņkalnā un Vestienā.**

Sacensības skolēniem norisināsies šādās sporta disciplīnās:

- Ērgļos**
- Disku golfā;
 - Ragaviņu braukšanā (Briežkalnā);
 - Frīstaila slēpošanā (Briežkalnā);
 - Frīstaila snobbordā (Briežkalnā);

- Distanču slēpošanā;
- Biatlonā;
- Ziemas volejbolā;
- Hokejā 3x3;
- Galda hokejā.

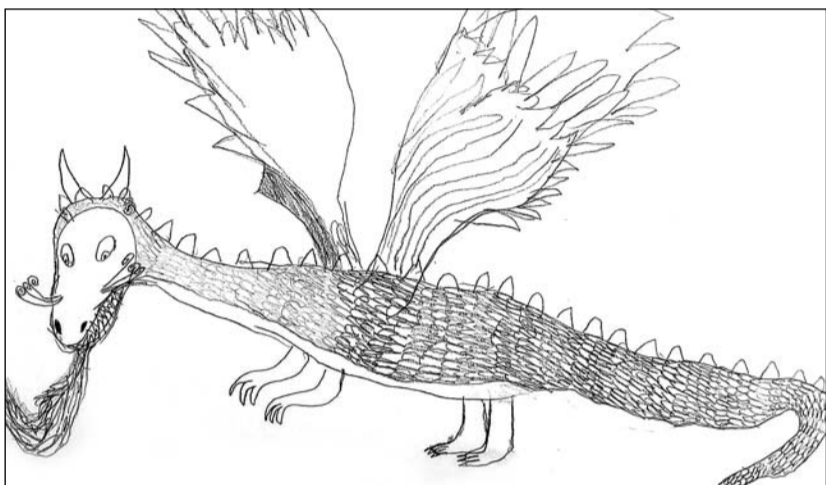
- Gaiziņkalnā**
- Kalnu slēpošanā;
 - Snobbordā.

Vestienā

- Ziemas orientēšanās.

Festivāla ideja aizsākusies 1994. gadā un kopš tā laika jauniešu ziemas sporta sacensībām ir bijuši dažādi nosaukumi un norises laiki. 2024. gadā Ziemas festivālu organizē Latvijas Sporta federāciju padome sadarbībā ar sporta veidu federācijām, Madonas novada domi un Ērgļu apvienības pārvaldi.

Latvijas Sporta federāciju padomes komanda

Namejs Zāltis, ĒV 1. klase

Samanta Liepiņa, ĒMMS 6.k.

Evelīna Kļaviņa, ĒMMS 5.k

Lora Houpa Mačuka, ĒMMS 2.k.

Bernadeta Cielava, ĒMMS 4.k.

Elizabete Kļaviņa, ĒMMS 2. kurss

„Braku” takas staigājot

Avīzes decembra numurā varēja lasīt R. Blaumaņa literārās prēmijas 19. konkursa vidusskolas grupas laureātu Alīnas Mušas un Santas Kalniņas domrakstus. Šajā numurā piedāvājam ieskatīties 9. klases skolnieces Paulas Konvalovas darbā.

Es vienmēr esmu prātojusī, kādi ir „Braki” un kādas takas Rūdolfs Blaumanis ir izstaigājis, kurās vietās viņš ir rakstījis savus izcilos darbus latviešu literatūrā. Šajā domrakstā dosimies uz rakstnieka dzimtajām mājām, lai to noskaidrotu!

Nogriežoties pa ceļu, kas ved uz R. Blaumaņa dzimto vietu, pastaigājoties nogāju trīs kilometrus. Enot pa kalnaino ceļu, ieskautu lieliem un dziļiem kokiem, „kā Tālavas biezie sili” no „Tālavas taurētāja”, fantazēju, kā šo garo ceļu mēroja pats autors un kā būtu iet uz „Brakiem” viņa laikos.

Ieejot „Brakos”, mani sagaida pats Rūdolfs Blaumanis melnajā zverādās kažokā, rokās turot mātei gādātās septiņas rozes. Kā īsts namatēvs Blaumanis man izrādīs savas iecienītās pastaigu vietas.

Pastaigu turpinot, kājas mani

ved „Braku” pirtiņas virzienā. Pa gabalu redzu mazu koka mājiņu – dūmu pirtiņu. Autors šajā vietā mēģināja atgūt veselību. Pie pirtiņas atrodas pirts aka, kuru neuzmanīgs garāmgājējs vai apmeklētājs var nepamanīt. Spēkus šeit atguva arī pārbiedētā Bebene, kurai lugā „Skroderdienas Silmačos” gandrīz uzkrita virsū krāsns. Šo dūmu pirtiņu rakstnieks ir attēlojis joku lugā „Skroderdienas Silmačos”, kur piedalījās Pičuks un viņa sieva Auce.

Dodoties tālāk gar pirtiņu, nonācu pie pirts gravas. Pavasarī pirts grava iegūst skaistu vibulišu rotu. Bērniem veltītā dzejolī rakstnieks saka: „Nāc un paskaties tu ar, dārzā pirmo vijolīti izplaukušū redzēt var”. Mierīgi tālāk staigājot un baudot skaistos dabas skatus, nonācu pie pirts avotiņa. (..) Stāsta, ka tajā savu seju ir mazgājis pats dižais autors.

Turpat blakus atrodas interesantas kāpnēs, vairāk nekā 100 gadu vecas. (..) Skatoties uz augšu, pamanu, ka būs jākāpj vēl augstāk. Šis neparastais veidojums ir Jāņukalns. Uzzināju, ka tā senais nosau-

kums ir bijis Tolawa vai Tholowa. Augšzemnieku dialektā tōls nozīmē tāls, un patiešām – no šīs vietas var redzēt tālu koku galotnes un ielejas! Noteikti rakstniekam no šīs vietas ir nākusi iedvesma rakstīt poēmu „Tālavas taurētājs”. Mūsdienās parasti katru gadu Jāņukalnā svin vasaras saulgriežus – Jāņus. Interesanti, kā Rūdolfs Blaumanis savā laikā ar ģimeni svinēja vasaras saulgriežus? Izskatās, ka būs par to jāpajautā muzeja vadītājam Zintai Saulītei nākamajā viesošanās reizē.

Izbaudot lielisko skatu, devos tālāk pa taciņu, kas ved cauri abās pusēs rindā sastādītiem kokiem. Netālu, nogriežoties pa kreisi, taciņas malā ieraugu lielu, dziļu akmeni. Šis akmens bija iemīļota rakstnieka atpūtas vieta, kur apdomāt savas dzejas rindas. Šo akmeni pāršķēla 1923. gadā, un no vienas tā puses tēlnieks B. Dzenis darināja Blaumaņa kapa pieminekli. Šādi radās akmens nosaukums – Pieminekļa akmens. Uz kāpju uz akmens, mēģinu iekārtoties un izmēģināt, vai šī vieta ļaus brīvi atpūsties un apdomāt lietas.

Tālāk ejot pa taciņu, pamanu, ka sākas neliels pamežs. Es ne daudz apmulstu un prātoju, kur atrodos. Soļojot tālāk, lēnām saprotu, kur esmu nonākusi. Es atrados uz Simtsoļu takas. Blaumanis to izveidoja, lai atgūtu veselību. Ārsts ieteica daudz staigāt svaigā gaisā. Rakstnieks izmantoja šo taku, kur var staigāt šurpu turpu, gan klusumā, gan skaļā balsī domāt par savu varoņu gaitām un likteņiem. Šo taku tā nosauca Blaumaņa tuvākie draugi, kuriem viņš uzticējās un cienīja.

Ļoti tuvu pie Simtsoļu takas atrodas vēl viens liels akmens, bet šis ir pāršķelts uz pusēm. Nostāsti vēsta, ka to ir pāršķēlis zibens. Pa vidu ir tik liela sprauga, ka tur varētu ielīst kāds mazs bērns. Šis akmens ir attēlots stāstā „Arvien lillā”. Es to noteikti gribēšu izlasīt vidusskolā vai arī kaut kad drīz sāksu to lasīt.

Jau pamazām tuvojos „Braku” pagalmam (..). Tā vidū aug kupls balttroziņu krūms, un pie dzīvojamās mājas aug rakstnieka stādītās lie-

pas. Rūdolfs Blaumanis bijis kārtīgs, pacietīgs, un pagalmā parasti ir bijis tīrs un skaists. Pavasarī „Brakos” visapkārt zied koši dzeltenās pieneņes. Par ziediem Blaumanis ir uzrakstījis dzejolīti „Pienenītes”. Anna Brigadere, apciemojot Blaumani „Brakos”, veltījusi šādas rindiņas šai vietai: „Saulainā maija svētdienas rītā kāpām „Braku” kalnā. Brīnišķīgi jauka aina, konkrēta kā uz delnas, pacēlās līdz ar mums, lejas, pakalni, ziedošas pļavas, druvas u.c. Kalnā, kur vējiem vaļa, stāv „Braki”. Ēkas sensenas, jumti zemi. (..)”

Izstaigāju visas ēkas un nonācu pie dzīvojamās mājas, kur ir dzīvojis pats rakstnieks, viņa ģimene un tuvākie draugi. (..)

Par Blaumani un par viņa iecienītākajām takām esmu daudz uzzinājusi un izpētījusi. Ir pienācis laiks iet uz savām siltajām mājām, kā ir pieminēts latviešu sakāmvārdos: „Mājas ir vieta, kur mēs atgriežamies, lai sajustu mīlestību un siltumu”.

Ērgļu bibliotēkas ziņas

Lasītājiem 2024. gadā piedāvājam:

Žurnālus – Ieva; Ievas Stāsti; Ievas Virtuve; Mans Dārzs; Patiesā Dzīve; Latvijas Noklusētā Pagātne; Latvijas Leģendas; Klubs; Praktiskais Latvietis; Mājas Viesis; Lilita; Praktiskie Rokdarbi; Lauku Māja; Sestdiena; Ievas Veselība; 100 Labi Padomi; I'MPperfekt; Ir; Ilustrētā Vēsture; Ilustrētā Zinātne; Leģendas; Sporta Avīze; Una; Mein Deko&Bastel Spass; Ilustrētā Junioriem; Baltais Valis.

Avīzes – Stars; Latvijas Avīze; Ievas Padomu Avīze; Madonas Novada Vēstis; Ērgļu Apvienības Ziņas.

Jauno grāmatu iepirkums tiks veikts februāra vidū. Sekojiet informācijai! Taču varam piedāvāt grāmatas no dāvinājumu kopas:

Rugāte A. „Mūsu Gerda”; Silvere Dž. „Viena nakts uz sa-

las” (romantika); Ventrasa M. „Sniegavētra” (kriminālromāns); Loida E. „Mīlestības slazdā” (drāma); Šēbergs T. „Ingmars Bergmanis” (biogrāfija); Vaita K. „Antikvariāts Rojāstrītā” (romantika, mistika); Vasmanis D. „Cēsu novada pagātnes ainas” (vēsture); Grosmanis L. „Burvji” un „Burvju karalis” (fantāzija); Celle O. „Atklātās vēstules” (vēsture).

Jauna versija novada bibliotēku kopkatalogam

Tie, kuri jau līdz šim ir izmantojuši Madonas un Varakļānu novada bibliotēku elektronisko kopkatalogu, varēs novērtēt jaunās versijas vizuālo noformējumu un daudzvienkāršāku lietošanu.

Lasītājiem, kuriem vēl nav au-

torizācijas datu, aicinu pēc tiem jautāt bibliotēkā, jo, lai uzsāktu reģistrāciju, lietotājs izmanto:

- bibliotēkas izsniegtos autorizācijas datus: lietotājvārdu un paroli;
- norāda derīgu e-pastu, uz kuru tiek nosūtīta saite reģistrācijas apstiprināšanai.
- Jaunums – autorizācija, iz-

mantojot *'eParaksts mobile'*.

Kopkataloga iespējas:

- Pieejama vienkāršā meklēšana.
- Dažādi meklēšanas filtri (bibliotēka, veids, autors, temats, valoda, izdevuma izdošanas gads u.c.).
- Attēloti izdevuma vāki, pieejamas anotācijas.
- Meklē gan Elektroniskajā katalogā, gan Novadpētniecības datubāzē.

➢ Pieklūt saitei uz 3td E-grāmatu bibliotēku.

- Autorizēts lietotājs var:
- Apskatīt savu izsniegumu/rezervējumu sarakstu.
 - Rezervēt, pieprasīt termiņa pagarinājumu u.c.
 - Veidot savu vēlmju sarakstu.

- Lietotāja datus iespējams ievadīt/mainīt adresi, telefona numuru un lietotājvārdu,
- Pievienot izdevuma vērtējumu un komentāru.

Ja rodas jautājumi, nāciet, ar prieku palīdzēsim un parādīsim, kā darboties bibliotēku elektroniskajā kopkatalogā.

Priecāsimies par jūsu ierosinājumiem, jautājumiem.

Mūsu e-pasts: **erglubiblioteka@madona.lv**

telefons **26160032**
Informāciju var atstāt pasta kastītē pie saietā nama ārdurvīm.

Lai mums visiem cerīgs un darbigš šis gads!

Sarmīte Dreiblate,
Ērgļu pagasta bibliotēkas vadītāja

Ziņas no Jumurdas bibliotēkas

➤ Pirms Ziemassvētku laika Jumurdas bibliotēkas apmeklētāji varēja aplūkot izstādi, kurā ar saviem rokdarbiem visus priecēja Vija Gadiške un Vineta Bagatska. Paldies, radošās meitenes, par darbošanās un dalīšanās prieku!

➤ 25. decembrī Jumurdas pagasta Saieta ēkā bijām kopā svētku pasākumā „Priecīgus Ziemassvētkus tev un man!”. Saieta ēkas pagalmā, krāšņi rotāta, viesus sagaidīja mednieku un makšķernieku kluba „Jumurda” vīru Ivāra Lazdiņa un Ritvara Putniņa atvestā egle. Par egles pušķošanu, Saieta ēkas telpu rotāšanu parūpējās Daina Smeile, Silvija Kukule, Sarmīte Dreiblate, Stella Rutka, Sandra Freivalde, Imants Ciseļonoks. Ar Ziemassvētku vecīti draudzīgi sadarbojās un saldumu tūtas piepildīja Feodorovu ģimene – Nauris, Elza, Baiba un Silvija Kukule. Par sirds silto koncertu parūpējās talantīgā skolotāja Ieva Vilnīte ar saviem brīnišķīgajiem dziedošajiem talantiem – Emīli-

ju Apsīti, Kristenu Picku, Rebeku Māru Jankavu, Ketlīnu Leitāni, Izabellu Reinieci, Elzu Punduri, Miķeli Ūdri, Elzu Spaili, Emīlu Smeili, Megiju Picku, Undīni Ceplīti. Lai svētku sajūtas vairotos, jārosās daudziem rūķīšiem. Paldies Ērikai Purviņai, Jānim Opincānam, Guntaram Jukāmam, Inetai Grīnber-

gai, Elmāram Purviņam, paldies Ilonai Nīgalei par našķiem, paldies katram draudzīgā kopības brīža dalībniekam! Paldies Naurim Feodorovam par dāsnumu, lai svētki būtu gardi! Paldies Silvijai un Artūram Kukuļiem, Ingai Leitei, Gensijā dzīvojošiem latviešiem, kurjeru kompānijas saimniekam Krista-

pam Neimanim, Egilam Bērziņam un mednieku kolektīvam „Mednis”, biedrībai „Vecpiebalgas rūķi” par atbalstu svētku sarūpēšanā gan maziem, gan lieliem pagasta iedzīvotājiem! Jauki, ka mēs kopā varam radīt sev svētkus! Priecīgu šo jauno gadu tev un arī man!

➤ Gada nogalē Gulbenes

novada bibliotēka organizēja konkursu, kurā atskatījās uz aizvadītā gada notikumiem. Speciālo organizatoru balvu saņēma Jumurdas bibliotēka.

Ziņas sagatavoja **Agita Opincāne**, Jumurdas bibliotekāre **Agitas Opincānes** foto

Ziņas no Sausnējas pagastā

Aizzied ziedi un virpuļo sniegi.

Gadi – tāpat.

Plīvo pavardā silta gūns.

Atmiņas arī – tāpat.

Paldies tev, dzīve, par to, kas bija, Par to, kas būs – tāpat!

Mazu brīdi pirms ziemas saulgriežiem – 16. decembra pēcpusdienā – Sausnējas pagasta vēstures muzeja „Līdumi” saieta zālē ļaudis pulcējās uz tradicionālo **atpūtas pēcpusdienu senioriem**. Svētku sajūtu radīja Baltās mājas logi, ziemas noskaņā izrotātā zāle un spožās ugunīnās mirdzošā Ziemassvētku eglīte.

Vērojot mūsu senioru smaidīgās sejas, priekā starojošos acu skatus, bija jūtama cilvēku labvēlība un pozitīvs noskaņojums – kā svētkos pienākas. Vakara gaitā jauko noskaņu uzturēja mūzikas Uldis Vabulis, atskaņojot visiem zināmas dziesmas, kuru dziedāšanai pievienojās svinību dalībnieki. Senioru atpūtas pēcpusdienā dominēja dziedāšana, dejošana, sarunas par dzīvi, atmiņu stāstījumi par pagājušiem laikiem ar obligāto humora devu.

Mūsu pagastā procentuāli lielākais iedzīvotāju skaits atbilst senioru statusam, un varētu šķīst, ka šie viedie cilvēki dzīvo mierīgu dzīvi, taču tas tā nav, jo vairums joprojām ir sabiedriski aktīvi, rosīgi un darbīgi. Seniori ir mūsu zelta fonds! Arī tie, kuri pavisam nesen atbilstoši valstī noteiktajam pensionēšanās vecumam ieguvuši godpilno pensionāra statusu.

Ik gadu tiek sniegts finansiāls atbalsts dažādu pasākumu īstenošanai. Par senioriem veltītās pēcpusdienas sponsorēšanu esam pateicīgi Ilgai Zvirgzdiņai – SIA „Ūdņēni” veikal vadītājai. Paldies Ērgļu apvienības pārvaldei par piešķirto finansējumu!

Paldies Dacei Dombrovskai par Ziemassvētku rotājumu izgatavošanu un svinību telpas dekorēšanu! Pateicamies Valijai Lelei par aktīvu līdzdalību pasākuma sagatavošanā un sirsnīgas, omulīgas gaisotnes uzturēšanu svinību laikā.

Svētdien, 17. decembrī, visiem pazīstamā un par Ziemassvētku tuvošanos liecinošā piparkūku smarža bija jūtama ne tikai muzeja virtuvē. Šis burvīgais aro-

Ērgļu apvienības pārvaldes vadītāja Elita Ūdre svinīgajā pasākumā uzrunā seniorus. *Elitas Leibomas* foto

māts piepildīja ikvienu telpu „Līdumos”, jo šeit notika tradicionālā **piparkūku cepšana**. Īpašs azarts bija manāms, vērojot jaunākās paaudzes rosīšanos virtuvē, rullējot mīklu, izvēloties formiņas, piešķaujot glazūru, radoši noformējot piparkūkas. Nobaudot tikko ceptas piparkūcas, izgaršojām tām piemītošo burvību.

Garšīgajā pasākumā piedalījās: Dzidra Riekstiņa, Inga Grote, Sanita Suščenko un viņas dēls Laurens, Viktorija Dolinčuka un viņas bērni – Lora Houpa un Ričards Alens, kā arī Līga Vestfāle ar savām atvasēm – Valtu, Matīsu un Anci. Draudzīgā gaisotnē noritēja bērnu un pieaugušo kopīgā darbošanās virtuvē, domu apmaiņa par dažādiem ar ēdienu gatavošanu saistītiem jautājumiem. Un ne tikai. Apgūta prasme sadarboties, pašiem izcept piparkūkas un priecāties ne vien par savu, bet arī par citu veikumu. Lai priecīgi svētki ikvienā mājā!

Ziemassvētku simbols – svētku rotā ietērtā eglīte – iepriecina ikvienu cilvēka sirdi. Eglītes rotāšana ir viena no noturīgākajām senajām ieražām, kas gadu gaitā nav zaudējusi nozīmi.

Ielūkojoties interneta dzīlēs, iespējams uzzināt eglīšu rotājumu vēstures faktus: „Pirmie eglītes rotājumi bija āboli, rieksti, piparkūkas un dažādi dabas materiāli, piemēram, salmi un čiekuri. Attīstoties rūpniecībai, cilvēki darināja mīļas eglīšu rotas no papīra, kartona, vates, stikla un citiem materiāliem. Tika pielietoti arī ziedi,

Sveču diena Sausnējā

2024.gada 3.februārī 15.00
Sausnējas pagasta vēstures muzejā

Sveču liešana
kopā ar Ingu Stradiņu no Vestienas
Paņemsim līdzī trauciņu svecei!

Vakarēšana sveču gaismā
Parūpēsimies par nelielu „groziņu”

konfektes, papīra rotājumi, virtenes, koka figūriņas un krāšņas vizuālojošas bumbas.

Iespējams, senākais atrastais eglītes rotājums Eiropā atrodas Rīgas vēstures un kuģniecības muzejā. Pelēcīga stikla bumbiņa ar iekausētu, galā kāsi saliektu dzelzs kātu ir uzskatāma par senāko atrasto Rīgas Ziemassvētku egles rotājumu, ar kuru rīdzinieki eglī rotāja aptuveni pirms 250 gadiem. Pēc izskata priekšmets atgādina senatnē ļoti izplatītas spēles priekšmetu – no keramikas, akmens vai no stikla izgatavotu bumbiņu.

Pēc Otrā pasaules kara PSRS darbojās desmit rūpnīcas, kas izgatavoja rotājumus. Gandrīz 20 gadu garumā modē bija stikla rotājumi saistībā ar ēdienu tēmu – sēnītes, augļi un dārzeņi. 20.

gadsimta otrajā pusē sakarā ar lidojumiem kosmosā eglītē tika karinātas mantiņas ar kosmonautiem, raķetēm, bet 60. gados tām pievienojās kukurūzas tēma. Bija arī eglīšu rotājumi ar tankiem, traktoriem un robežsargiem. 70. gados jau bija virtenes ar spuldzītēm. 70.–80. gados Latvijā tapis eglīšu rotājums – „Laimā” ražotas, bārkstainā kreppapīrā ietītas šokolādes konfektes. Bija arī Salatēva figūriņas, sniegbaltītes, eņģeļi un pasaku zvēriņi, arī zvaigznes egles galotnē.”

Pētot eglīšu rotājumu vēsturi, nolēmu aicināt pagasta cilvēkus pārskatīt savās mājās esošos rotājumus ar senatnīguma pieskaņu, atlasīt interesantākos, neparastākos, ievēribas cienīgākos, lai piedalītos **egļīšu rotājumu izstādē**. Izstāde bija aplūkojama

Mūsu skaistās, smaržīgās un garšīgās piparkūciņas! *Elitas Leibomas* foto

leskats eglīšu rotājumu izstādē. *Elitas Leibomas* foto

Sausnējas pagasta vēstures muzejā no 12. decembra līdz 12. janvārim. Saku lielu paldies izstādes dalībniekiem: Ilgai Meierei un Gundaram Meieram, Dzintrai Aužānei, Dacei Dombrovskai, Zigrīdai Šreiberei, Antoņinai Balcerei, Elitai Leibomai. Īpašais paldies Elmāram Sniedzītim, jo viņš pats pirmais iesniedza izstādei paredzētos rotājumus. Apmeklētāji ar interesi aplūkoja rotājumus, sakt, ka arī viņu mājās tādi kādreiz esot bijuši. Liels paldies par atsaucību, par iespēju paciemoties bērniņbā!

Ļausimies svētku sajūtai, no zaļās eglītes smeloties dzīvības spēku, jo mūžzaļais kociņš ziemas tumšākajā laikā mums atgādina par dzīvību un jauna pavasara nākšanu!

Elita Leiboma, kultūras pasākumu organizatore Sausnējas pagastā, novadpētniecības speciāliste

Pasākumu afiša Ērgļos

3. februārī Briežkalnā braukšanas sacensības „Auto Traks 2024”

Šogad pirmo gadu „Auto Traks 2024” notiks nevis Gaiziņkalnā, bet jaunatvērtajā Briežkalnā – Ērgļos. Jauna vieta, jauna un garāka trase, kas nozīmē tikai vienu – vēl vairāk izaicinājumu!

Visās disciplīnās reģistrētie dalībnieki piedalīsies arī auto karnevālā, tāpēc dalībnieki tiek aicināti izpušķot un izgreznot savus auto pēc savu fantāziju iespējām ar visu, ko var dabūt un izmantot.

Tiks novērtēts mašīnu noformējums par tematu „Spožs”.

Uz apbalvošanu tiks aicināti nevis tikai trīs, bet arī ceturtais – katras disciplīnas sulīgākais, dullākais, rēcošākais.

Pasākumu vadīs Briežkalna komanda kopā ar sporta veikala „Fans” aktīvistiem un producentu, žurnālistu un visiem zināmo satiksmes ekspertu Paulu Timrotu un Ģirtu Timrotu.

Oficiālais *afterparty* kopā ar [EX] da Bass, Hotel Ērgļi no plkst. 22.00.

DISCIPLĪNAS:

- vieglās automašīnas RWD/FWD;
- motocikli;
- kvadricikli (tiek dalīti divās klasēs – līdz 751 cc un no 751 cc);
- hibrīdi (jebkas, kas kust un ir drošs – konsultēties pie organizatora);
- vieglās automašīnas 4x4;
- džipi;
- vieglās automašīnas 4x4 ar sporta radzēm;
- Side by Side Bagiji.

Biļetes iepriekšpārdošanā: www.auto-traks.lv

Pasākuma biļešu cenas ir iedalītas divās kategorijās:

- līdz 03.02.2023 (ieskaitot) – 10,00 eiro;
- pasākuma dienā – 12,00 eiro.

25. janvārī plkst. 18.00 Ērgļu saietā namā Anda Miziša, Martas Elīnas Martinsones un Dāvja Sīmaņa daudzsēriju filma PANSIJA PILĪ

1. un 2. sērija

Biļetes cena – 3,00 eiro

PANSIJA PILĪ ir septiņu sēriju ilgi gaidītā un izcilu aktieru bagātinātā spēlfilmā, uzņemta pēc A. Eglīša populārā romāna motīviem. Filmas saturs – Ir pagājuši vairāki gadi, kopš jaundibinātās Latvijas valsts literātam Viktoram Eglītim piešķīrusi Inciema pusmūžu par nopelniem valsts labā. Kad viņš ar dēliem Anšlavu un Vidvudu beidzot ierodas to apskatīt, izrādās, ka īpašums ir

galīgi nolaists un neapdzīvojams. Turklāt zemes nomnieks Liepiņš vienā galā ierīkojis veikalu, bet otru atstājis “inventāram” – vecajiem baronlaiku kalpiem, kuri pēc kara nav atraduši sev citu mājvietu. Kad par spīti pirmajam pārsteigumam Eglīši nolemj muižu atjaunot un plašajās telpās ierīkot pan-siju inteligentiem ļaudīm, seko aizraujošu, komisku un romantisku notikumu virkne, kur visneparastākajos veidos krustojas pil-sētas viesu, apkārtnes iedzīvotāju, muižas kalpu un latviešu kultūras dižgaru likteņi.

Treileris: <https://www.youtube.com/watch?v=FRjSedE2NP8>

Aktieri: Gundars Āboliņš, Rihards Zelezņevs, Vilis Daudziņš, Guna Zariņa, Kaspars Znotiņš, Juris Strenga, Dace Everss, Lāsma Kugrēna, Jānis Jarāns, Dana Bjorka, Olga Dreģe, Ģirts Jakovļevs, Ivars Kalniņš, Alise Dzene, Kaspars Dumburs, Artūrs Skrastiņš, Inese Kučinska, Jēkabs Reinis, Gatis Maliks, Lauris Dzelzītis, Kristians Teterovskis un daudzi citi.

Režisori: Andis Mizišs, Marta Elīna Martinsone, Dāvis Sīmanis. Filmas izrādīšanas plāns Ērgļos:

- 1., 2. sērija – 25. janvārī;
- 3., 4. sērija – 8. februārī;
- 5., 6. sērija – 22. februārī;
7. sērija un 8. sērija (dokumentālā par Eglīšu ģimeni) – 29. februārī.

Katras sērijas garums ir 55 minūtes.

1. februārī plkst. 18.00 Ērgļu saietā namā filma „Pastkarte no Romas”

Filmas “Pastkartes no Romas” sižets uzrunās daudzus skatītājus un īpaši patīkama būs atkalredzēšanās ar iemīļotajiem aktieriem Jāni Jarānu un Indru Burkovsku, kuri atveido mīlestībā uzplaukušo precētu pāri, kurš dodas uz Romu kāzu gadadienā.

Kā vinnēt loterijā ceļojumu uz Romu? Pastnieku pārim – Ernestam (70) un Alvīnei (64) – beidzot ir izstrādāts plāns, tomēr tam stājas ceļā Alvīnes strauji progresējošais atmiņas zudums.

Biļetes cena – 3,00 eiro

11. februārī no plkst. 8.00 zemledus makšķerēšana uz Pulgošņa ezera Ērgļu pagastā:

- tikšanās 8.00 stāvlaukumā pie Ezermaļiem;
- 8.00 – 8.40 reģistrācija;
- 9.00 – 13.00 zemledus makšķerēšana;
- loma svēršana
- apbalvošana;
- zupa un makšķernieku stāsti.

Sīkāka informācija pa tel. 26101152 (A. Jēkabsons) un 28681245 (Liene).

Informējam, ka pasākuma laikā iespējama pasākuma dalībnieku personas datu apstrāde fotografējot un filmējot, kā arī pēc tam iegūtais materiāls var tikt publicēts pasākuma organizatora informatīvajos kanālos un izdevumos informācijas atklātības un sabiedrības informēšanas mērķa nodrošināšanai.

Sacensību norises laiki var tikt mainīti atkarībā no laika apstākļiem.

16. februārī Latvijas Skolu ziemas festivāls 2024 Ērgļos

Latvijas Sporta federāciju padome sadarbībā ar Ērgļu apvienības pārvaldi un Madonas novada pašvaldību 2024. gada 16. februārī Ērgļos, Gaiziņkalnā un Vestienā rīko Latvijas skolu Ziemas festivālu. Festivāla ietvaros norisināsies sacensības biatlonā, disku golfā, distanču slēpošanā, sniega volejbolā, hokejā 3X3, frīstaila slēpošanā, frīstaila snovbordā, ragaviņu sportā, galda hokejā, kalnu slēpošanā, snovbordā un ziemas orientēšanās ar slēpēm. Festivāla atklāšanas ceremonija norisināsies plkst. 10.30 pie Ērgļu vidusskolas.

Laiks un pasākums	
8:00 – 10:00	ierašanās, akreditācija (Ērgļu vidusskolā);
10:00 – 10:30	pārstāvju sanāksme (Ērgļu vidusskolā);
10:30 – 11:00	atklāšanas ceremonija pie Ērgļu vidusskolas;
11:30 – 17:30	biatlons (slēpošana trasē);
11:30 – 17:30	distanču slēpošana (slēpošanas trasē);
11:30 – 17:30	hokejs 3x3 (Ērgļu vidusskolas teritorijā);
11:30 – 17:30	sniega volejbols (Ērgļu vidusskolas teritorijā);
11:30 – 17:30	disku golfs (slēpošanas trases teritorijā);
11:30 – 17:30	ragaviņu sports (Briežkalnā);
11:30 – 17:30	frīstaila slēpošana un snovbords (Briežkalnā)
13:00 – 16:00	pusdienas, kā arī vakariņu komplekta izsniegšana (Ērgļu vidusskolā);
18:00 – 18:30	dalībnieku gājiens no Ērgļu vidusskolas uz Ērgļu saietā namu;
19:00 – 21:00	apbalvošanas ceremonija Ērgļu saietā namā.

24. februārī no plkst. 10.00 Ziemas prieku un sporta diena Ērgļos

Diena uz slidām
SLIDOŠANA UZ LAIKU
 (apt. no 11.00 līdz plkst. 14.00)
HOKEJS
 10.00 – 10.40 Reģistrācija un komandu izloze
 11.00 Starts
SĪKMAČI
 11.00 līdz 14.00
KARSTA TĒJA UN ZUPA PIE UGUNSKURA!

Līdzī jāņem hokeja nūjas un slidas. (Varēs iznomāt arī uz vietas)

Uzvarētāju apbalvošana pēc hokeja finālspēles!

ZIB foto stūrītis

Informējam, ka pasākuma laikā iespējama pasākuma dalībnieku personas datu apstrāde fotografējot un filmējot, kā arī pēc tam iegūtais materiāls var tikt publicēts pasākuma organizatora informatīvajos kanālos un izdevumos informācijas atklātības un sabiedrības informēšanas mērķa nodrošināšanai.

Sacensību norises laiki var tikt mainīti, vadoties pēc laika apstākļiem.

24. februārī Ērgļu saietā namā „Madonas novada Gada balva kultūrā 2023” pasākums

2. martā plkst. 12.00 Ērgļu saietā namā Latvijas Nacionālā kultūras centra nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanas projekta darbnīca „SATIEC SAVU MEISTARU!”

9. martā plkst. 19.00 vidējās paaudzes deju kolektīva „RŪDOLFS” 30 radošā darba gadu jubileja

Pieminam mūžībā aizgājušos:

Jānis Miervaldis Sņikeris miris 86 gadu vecumā;
 Mirdza Ģercēna mirusi 72 gadu vecumā;
 Žoržs Sockovs miris 72 gadu vecumā;
 Jānis Kivlinieks miris 83 gadu vecumā;
 Staņislavs Masaļskis miris 82 gadu vecumā;
 Vasilisa Jeļisejeva mirusi 92 gadu vecumā;
 Zigrīda Šaicāne mirusi 74 gadu vecumā.